

H
K
V
S

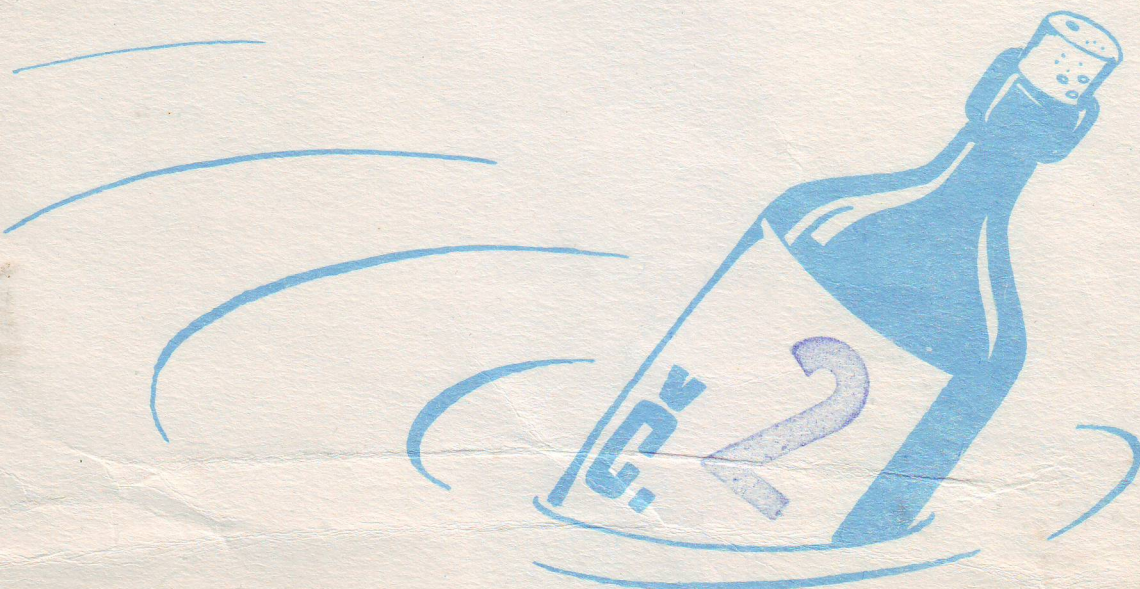
ČESKOSLOVENSKÝ JUNÁK

HLAVNÍ KAPITANÁT
VODNÍCH SKAUTŮ

informační oběžník vodních skautů

• • • • •

KAPITÁNSKÁ POŠTA

22.2.

1970

Milé sestřičky,

přijměte prosím u příležitosti Vašeho svátku "Mezinárodního dne skautek" naše nejsrdečnější pozdravy a bratrské stisky rukou spolu s projevem upřímného obdivu a úcty Vám všem. Zejména sestrám Činovnicím patří náš srdečný dík za obětavou a nezištnou práci v našem skautském hnutí.

Přejeme Vám všem hodně radosti, štěstí a osobní spokojenosti. Mnoho hezkých chvil prožitých v prostředí našich rojů a oddílů vodních skautek a hlavně hodně klidu pro Vaši další skautskou činnost a práci.

Hlavní kapitanát vodních
skautů a skautek

Josef Štok, hlavní kapitán HKVS

TĚLESNÁ VÝCHOVA V JUNÁCKÉM ODDÍLE

Snadno je pochopitelné, že junácká výchova, stejně jako všechny ostatní výchovné soustavy dětí a mládeže, se musí vážně a věcně zabývat tělesnou výchovou. Tělesná výchova se proto také stala nedílnou součástí celkové výchovné junácké metody. Tato komplexní výchovná junácká metoda ve svém celku vychovává děti a mládež jak po stránce duševní, mravní a sociální, tak i po stránce tělesné zdatnosti a připravenosti.

Dnešní vyspělá doba pokročilé civilizace svým stále se zrychlujícím pracovním tempem, neustálým růstem techniky a rozvojem automatizace značně omezuje dnešního člověka v jeho pohybových činnostech a tím i pohybových schopnostech. Povinná tělesná výchova ve školách všech stupňů a všechny složky mimoškolní tělesné výchovy a sportu trpí různými nedostatky a neduhy. Jsou to v první řadě: nedostatečné množství tělocvičen, sportovních hřišť, plaveckých bazénů a krytých plaveckých bazénů, ostatních sportovních zařízení a sportovních hal. V druhé řadě jsou to: nedostatek trenérů a cvičitelů.

Tato neutěšená situace v tělesné výchově a v tělesné připravenosti mládeže je ještě zhoršována nezdravými návyky, kopírováním dospělých v kouření a požívání alkoholu, špatnou životosprávou a pohodlností dnešního způsobu přetechnizovaného života.

Junácká metoda tělesné výchovy tím, že je prováděna převážně v přírodě /která sama o sobě je největším sportovním hřištěm a tělocvičnou/, za každého počasí, je právě schopna důsledně čelit všem výše uvedeným nedostatkům, a tak platně přispět k utužení tělesného i duševního zdraví našich dětí a mládeže.

V přírodě můžeme účinně pěstovat tělesnou výchovu, neustále zvyšovat fyzickou zdatnost bez velkého materiálního zabezpečení a investic, které brání širokému a masovému rozvoji dnešní organizované tělesné výchovy a sportu. Tělocvičné a sportovní nářadí a náčiní nám velkou měrou poskytuje sama příroda a záleží jen na vynalézavosti a fantazii, případně schopnostech vedoucích - vůdců skautských oddílů, aby tyto neomezené možnosti dovedli vyhmátnout a prakticky využít.

Tělesnou výchovu v junáckém životě neprovádíme většinou přímou výchovou a cvičením, ale převážně využíváme základního principu hry a principu závodivosti. Hlavním principem metody junácké tělesné výchovy je tedy systém her, kterým soustavně zvyšujeme tělesnou připravenost a zdatnost svých svěřenců, při zvyšování důrazu na prvky sebevýchovy, cti a zdravé ctižádosti. Důsledným využitím těchto výchovných skautských principů a prvků docílíme, že se děti a mládež budou samy snažit bojovat proti nezdravým návykům, špatné životosprávě a pohodlnému způsobu života. Budou se samy snažit pravidelným denním cvičením tělesnou zdatnost zvyšovat a svou odolnost zdokonalovat.

Po konzultacích a dohodě se skupinou činovníků v junácké tělesné výchově doporučuji všem vedoucím skautských oddílů, aby věnovali pozornost těmto tělesným cvičením:

1. Pořadovému výcviku - provádějte jej přesně a ukázněně při všech nástupech /rychle a za úplného ticha - bez mluvení/.
2. Denním junáckým cvikům - cvičení pro zahřátí těla, uvolnění kloubů a svalstva, procvičení všech svalových partií a dechová cvičení. Ranní rozcvičky provádějte důkladně a netrpte lajdáctví při cvičení.
3. Akrobatickým cvikům - kotouly, překoty a přemety.
4. Lehké atletice - běhy rychlé, vytrvalostní, štafetové a pochodová cvičení, jako nezbytná protiváha vodáckého "sedavého" výcviku. Při pochodových cvičeních dbejte na přímé dežení těla a hlavy. Cvičte skoky všeho druhu i skoky přes přírodní překážky. Trénujte hody kamenem, hody a chytání míčku jako cvičení souhry pohybu, obratnosti a pozornosti /postřehu/.
5. Stoupání, lezení, šplhání a cvičení rovnováhy jako překonávání přírodních překážek.
6. Úkolům ve formě bojových her, které vedou k bojovnosti, pohotovosti a přímo působí na vůli za účinného bystření postřehu.
7. Zdvihání a nošení břemen živých i neživých jako cvičení vůle, síly a houževnatosti.
8. Všem hrám od nejjednodušších dětských až po sportovní a míčové.

9. Prvkům sebeobranu.
10. Plavání pod heslem "každý junák dokonalý plavec a zachránce tonoucích.
11. Jízdě na kole jako cvičení rovnováhy a tělesné zdatnosti. Využijte jízdního kola též jako vhodný dopravní prostředek na výlety a letní tábory.
12. Jízdě na sánkách, lyžích a bruslích - výcviku na sánkách a lyžích využívejte k zimnímu táboření a pobytu v zimní přírodě.

Vedoucím skautských oddílů znovu připomínám, aby se veškerá tělesná cvičení prováděla v duchu hlavních principů junácké výchovy, aby byla vždy zábavná, pravidelná při zachování bezpečnosti a kázně. Vedoucím - kapitánům skautských vodáckých oddílů obzvláště doporučuji provádění lehkootletických vícebojů ve formě soutěže družin i jednotlivců. Nebojte se sportovní výsledky publikovat nejen ve vaší klubovně, ale i ve vývěsní skřínce ve městě nebo v obci, aby veřejnost viděla, jak svou činností přispíváte k utužení zdraví, tělesné zdatnosti mládeže a ke zvyšování obranyschopnosti státu.

Při dobré vůli a dobré organizaci lze takové sportovní soutěže uspořádat nejen v rámci oddílu, ale i mezi oddíly, případně v rámci vyšších organizačních složek Junáka.

Nejlepší odměnou nám bude dobrý výsledek vykonané práce pro zdraví a lepší tělesnou zdatnost našich dětí a mládeže.

VI. Znamenáček, člen MKVS

STAVÍME MAŇÁSKA

Letní tábory jsou přede dveřmi. Možná, že se vám bude zdát toto tvrzení trochu předčasné. Zbývá nám do nich sice ještě pět měsíců, ale co to je - na udělání všech těch věcí a věcíček, kterými si chceme táborový inventář rozšířit a obohatit.

Neznám skautský vodácký oddíl, který by svůj stálý letní tábor neumístil někde v blízkosti některé z našich řek, jezer, rybníka, nebo alespoň louže, na které se může prohánět ve svých "korábech".

Chci vám nabídnout další loď, která rozšíří vaši flotilu a zpříjemní váš pobyt na vodě. Je to neprávem opomíjená nejstarší, nejmenší a současně nejjednodušší loďka - M a ň á s e k - .

Nebojte tvrdit, že již praotec Čech, ale určitě naši dědečkové, možná i pradědečkové, příjemně užili na maňáscích mnohou kratochvíli. Maňásek, předek skládaček, švédáků, slalomáků a já nevím, jak se všem těm kajakům říká, je konstrukčně nejjednodušší

loď, kterou si je možno velmi snadno a levně postavit svépomocí.

Maňásek je lodička s malou stabilitou, dobře se hodící k různým hrám a kratochvilím, při kterých se naučíte rychle zacházet s oboustranným pádlem a držet "balanc", nutný k jízdě na kajaku. Na delší vodní túry se sice nehodí, ale na stálém táboře užijeme na maňásku hodně legrace a veselí.

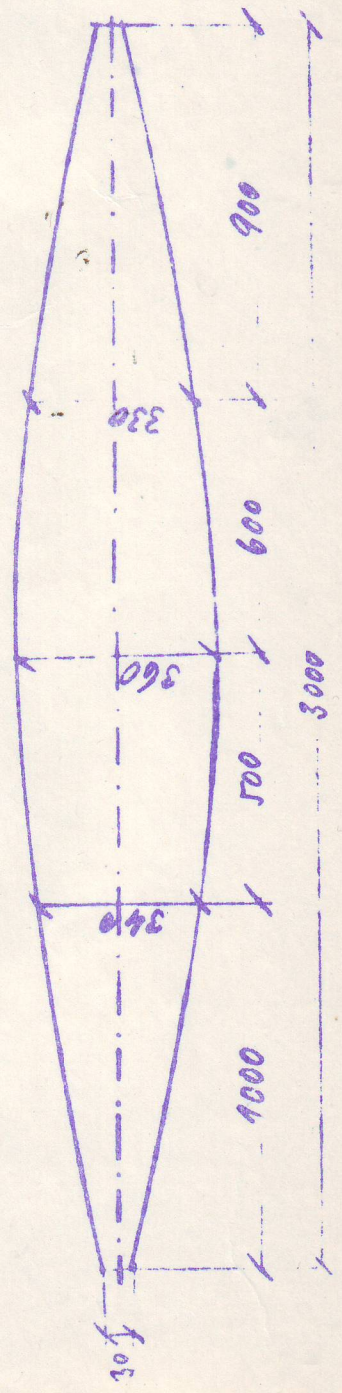
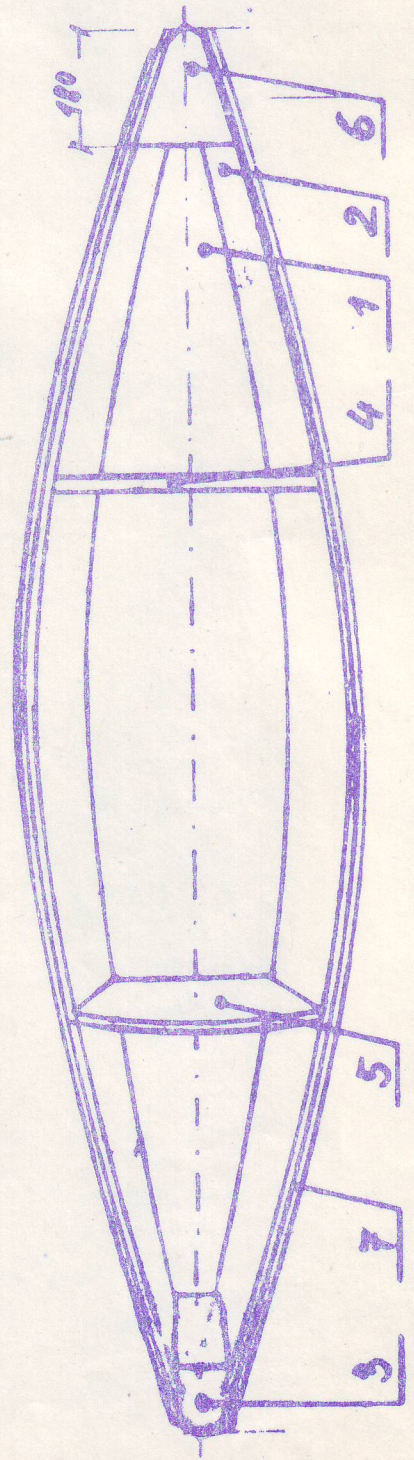
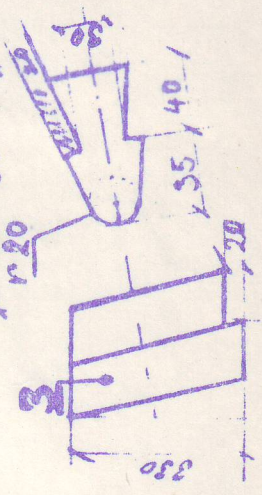
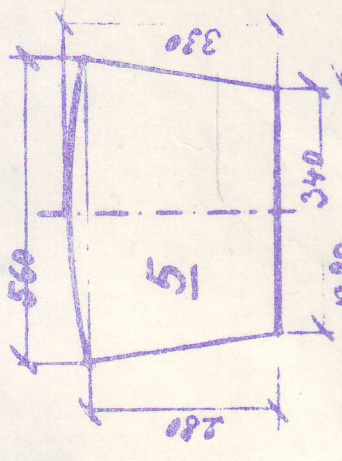
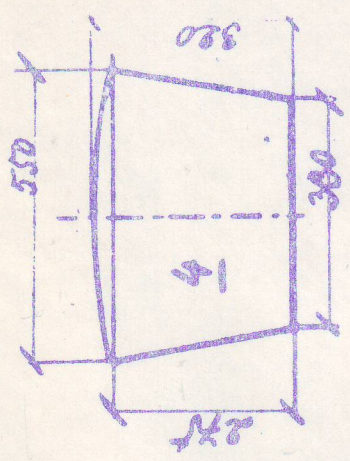
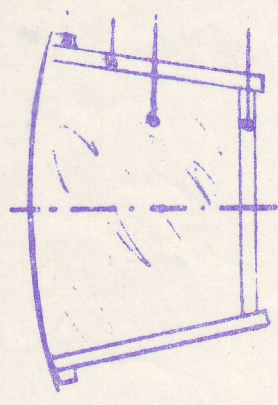
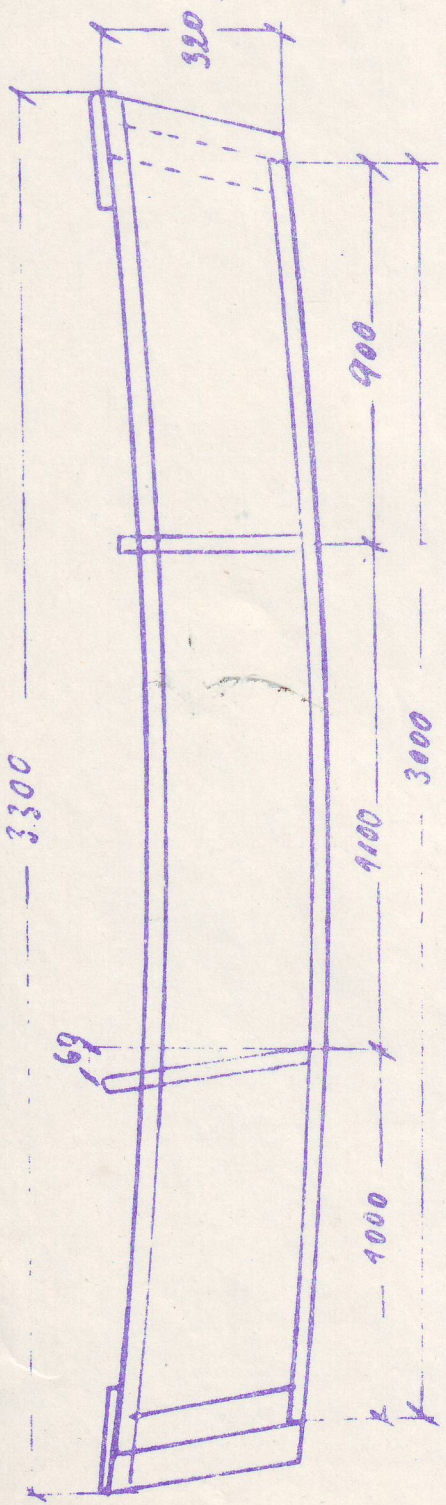
Tak tedy, co je třeba k jeho výrobě:

1. dno	1 smrk.prkno	300x36x2 cm
2. bok	2 smrk.prkna	330x32x2 cm
3. špice	2 dub.hranolky	35x8x7 cm
4. přepážka	1 smrk.prkno	60x36x2 cm
5. přepážka	1 smrk.prkno	60x36x2 cm
6. srdíčko	2 dub.prkna	30x20x2 cm
7. oděrka	2 smrk.prkna	330x4x2 cm
8. hřebíky	6 - 7 cm	
9. šrouby do dřeva	3 - 4 cm	

Froschlá prkna ohoblujeme po obou stranách. Středem šířky prkna určeného na dno 1. narýsujete tužkou čáru, od které v údaných vzdálenostech naměříme poloviční šířky přepážek. Do takto získaných bodů a do koncových bodů na ose zatlučeme hřebíky, o které opřeme pružnou laiku, podle které orýsujeme tvar dna. Dno vyřízneme a ohoblujeme do plynulé křivky. Narýsujeme a vyřízneme obě přepážky. Z připravených hranolů vyhoblujeme přední a zadní špičku. Postupujeme takto: Hranol ohoblujeme na přesnou míru profilu. Na čela hranolu nakreslíme přesný tvar špice, po bocích obkreslíme hrany a tvarujeme hoblíkem. Vybrání pro boky hoblujeme římsovníkem. Šikmé řezy a zářezy pro dno děláme nakonec. Spodní hranu zadní přepážky ohoblujeme tak, aby měla žádaný sklon.

Jednotlivé díly slepujeme Umacolem nebo Epoxidem a zajišťujeme hřebíky. Nejprve přichytíme přepážky a obě špice ke dnu. Hrany dna přihoblujeme tak, aby měly stejný sklon jako přepážky. Boky přichytíme tak, aby ke dnu a přepážkám dosedly po celé ploše hran. Frohnutí dna bude dobré, dodržíme-li podmínku, aby bok přečníval asi 1 cm přes spodek dna. Velmi opatrně seřízneme boky do špiček, kde musí do vyhoblované drážky přesně zapadnout. Tak máme vlastně loď pohromadě. Všechna spojení zpevníme šrouby. Nakonec vsadíme do obou špiček zpevňující trojúhelníky /srdíčka/. Loď máme tedy v hrubé stavbě hotovou. Po pečlivém očištění všech nerovností si připravíme kyt. Smícháme plavenou křidu s fermeží do hustší, ale jemné kaše, přidáme trochu sikatívu, který urychluje schnutí. Špachtlí nanášíme tmel ve slabé vrstvě a dbáme, aby byly vyplněny všechny škvíry a praskliny. Po úplném uschnutí loď přebrousíme skelným papírem a napustíme

horkou fermeží. Opět necháme zcela uschnout, přebrousíme a natíráme fermežovou barvou. Po úplném uschnutí přebrousíme jemným smirkem a natřeme lakem. Natíráme zásadně v teplé bezprašné místnosti, nikdy ne na slunci. Vnitřek lodi natřeme odlišnou, světlejší barvou.

Ing. Zdeněk Hájek - Jack a Josef Heřmánek - Medvěd,
členové HKVS

CELODENNÍ HRY PRO VODNÍ VLČATA A SVĚTLUŠKY - žabičky

Jedna ze základních ideových myšlenek skautingu - poznání přírody a znalosti života zvířeny všeho druhu nás přivedla k přípravě a uspořádání celodenní hry v pražské zoologické zahradě - ZOO.

Bratr Ing. Zdeněk Hájek projednal náš námět s ředitelstvem pražské zoologické zahrady, kterému se myšlenka poznání přírody a znalosti života zvířeny velice líbila. Ředitelství ZOO nám proto všestranně vyšlo vstříc při přípravě a vlastní realizaci celodenní hry pro smečku vlčat a roj světlušek - žabiček 5. přístavu vodních skautů a skautek Praha.

Na pravidelných schůzkách smečky a roje jsme se vždy 10 minut seznamovali s životem některých zvířat, s jejich vzezřením a zatříděním do skupin, aniž bychom chlapcům a dívkám prozradili úmysl připravované celodenní hry. Teprve 14 dní před již dříve plánovanou návštěvou pražské ZOO jsme seznámili kormidelníky a kormidelnice spolu s člunaři a člunařkami s vlastními propozicemi a soutěžními podmínkami velké přírodovědné hry. Kormidelníci a člunaři pak na družinových schůzkách v posledních 14 dnech spolu s členy družin - šestek pečlivě studovali veškerou dostupnou literaturu, hlavně školní učebnice přírodopisu.

V den velké přírodovědné hry nemohla děčka dospat. Nervosně se probouzela a ptala se rodičů, zda již není čas rániho budíčku a čas k putování přes celou Prahu do ZOO. Zatímco se děti rychle myly a oblékaly, v letu posnídaly, vedoucí smečky vlčat a roje světlušek - žabiček doplnění obětavými bratry z přísta: niho kapitanátu a oddílu starších junáků prošlapávali čerstvě zasněžené cestičkykpražské zoologické zahrady. Bratr Ing. Zdeněk Hájek - Jack připravil ještě doma bílé cedulky formátu A4 s umými čísly od 1 do 29, nastříhal fáborky v oddílové barvě ze žlutého a červeného krepového papíru, nalámal špejle a hlavně vybral soutěžní zvířenu. Trasa závodu celodenní hry vedla od pavilonu zvířat k pavilonu zvířat, od klecí ke klecím, od obor k oborám a byla pečlivě značena žlutočervenými fáborky stylem orientačních nebo přespolních běhů. Cedulky - jmenovky vybraných zvířátek a případně brouků či hmyzu obětavá skupina činovníků a oldskautů pečlivě přelepovala bílými cedulkami formátu A4 s příslušným pořadovým číslem.

Většina dětí přijela do pražské ZOO s rodiči, neboť nízký věkový průměr nedovoluje ještě samostatný přesun celým městem. Rodiče jsme seznámili se soutěžními podmínkami a požádali je o pomoc na kontrolních stanovištích.

Po nástupu smečky vlčat a roje světlušek - žabiček jsme chlapcům a dívkám vysvětlili úkoly vlastního závodu. Jednotlivé družiny - šestky měly za úkol správně určit 29 živých tvorů a určit oblast, ze které pocházejí, případně určit zoologickou skupinu. Pro úplnost uvádíme názvy: Orangutan, Kočkodan diana, Gibon Lar, Levhard obláčkový, Kudlanka nábožná, Fenek, Šváb domácí, Ježura, Pštros Nandu, Medvěd lední, Liška polární, Kuna Chassa, Lama krotká, Klokán, Zebra, Antilopa-Mildau pestrý, Šakal, Kůň Przewalského, Kozorožec sibiřský, Jelen evropský, Zubr evropský, Dingo, Vlk evropský, Výr, Puštík obecný, Sova sněžná, Puma, Paovce hřivnatá, Tygr sibiřský.

Velké přírodovědné hry se zúčastnilo 6 družin - šestek.

 Pořadí v cíli: Žabičky

1/ družina Želviček 31,5 bodů, 2/ družina Rosniček 28,0 bodů

 Pořadí v cíli: Vlčata

1/ starší družina Lachtanů 29,0 bodů, 2/ družina Delfínů 28,0 bodů

3/ družina Tuleňů 23,5 bodů, 4/ družina Vyder 14,5 bodů

Doplňující otázky byly:

Kolik je v ČSSR zoologických zahrad?

Kdy byla založena pražská zoologická zahrada?

Kdo založil pražskou zoologickou zahradu?

Která zvířata jsou v pražské zoologické zahradě nejcennější, která jsou na vymření a proto důsledně chráněná?

Celodenní hra ukázala vysokou inteligenci a značné přírodopisné vědomosti dětí věkového průměru 9 let vlivem televizního seriálu "Království divočiny". Např. Lachtani správně určili 28 zvířat, Delfíni 28 zvířat, Tuleni 22 zvířat a Vydry 13 zvířat.

Vítězné družiny obdržely od ředitelství pražské ZOO věcné dary. Pěkné knihy o zvířatech a všechny družiny hezkou publikaci o pražské ZOO. Každé vlče a každá žabička dostali čokoládové zvířátko pro radost i utišení slz, když se jim ve velké hře nevedlo.

Promrzlí, unavení a hladoví, ale šťastní a spokojení z vydařené hry vraceli se s rodiči přes celou Prahu k domovu.

Uvedená přírodovědná hra má sloužit jako příklad a námět k následování, případně přepracování pro ostatní vůdce - kapitány, kapitánky smeček vodních vlčat a roje světlušek - žabiček.

Příště pokračování: "Foklad spojený s historií města".

Jiří Jareš, člen HKVS a Ruda Březina

KUWAIT /Pokračování reportáže/

Pouští Sahra al Hidžára k zlatému městu UR

Podtextem toho, co vám chceme dnes popisovat, byla zdvořilostní návštěva určená našim známým, Čechoslovákům, kteří v sousedním Iráku u města Nasiriyah staví velký objekt pro místní vládu.

Využili jsme s radostí čtyřdenního volna po měsíčním půstu muslimů - ramadánu a jednoho rána jsme vyrazili na cestu. Čtyři osoby a auto značky Fiat s 90.000 km na tachometru.

O tom, kde je ta bájná Nasiriyah, jsme měli jen mlhavou představu. Říkáte si jistě doma v ČSSR "MAPA". Ano, ale mapy podrobnější zde nejsou ke koupi. Přesto první část cesty uběhla hladce a bez komplikací. Dálnicí z Kuwaitu, Abduli - doplnili jsme benzin a již zde byl Raudatain s kuwaitskou hraniční kontrolou. Přejezd hranice a Safwan s iráckou hraniční kontrolou. Cesta pak rychle ubíhala do Basry, ležící na soutoku Eufratu /Furát/ a Tygridu /Didzlát/, kterému se říká Šatt Al Arab a je sporným územím Iráku a Iránu. Zde muselo padnout rozhodnutí o dalším způsobu cestování. Buď pokračování vlakem, nebo po vlastní ose. Volba padla na druhou z těchto možností - pokračování v cestě autem. Padlo několik rychlých dotazů a už se pokračovalo - jelo dále. Ujeli jsme čtyřicet kilometrů nevalné silnice přes Busair na Busaifu a přišlo první překvapení. Směrovka s názvem "NASIRIYAH", pod tímto označením k našemu velkému úděsu bylo označení 180 km. Nastala krátká diskuse a uvažování. Rozhodnutí padlo rychle a jedeme dál.

Jeli jsme širokou písčitou pistou kolem řídce rozsetých trnitých keřů po známé vlnité cestě - roletě. Sem a tam rigol a slunce jsme měli nad hlavou. Za námi jsme nechávali oblaka prachu. V dáli za námi uháněl těžký kamion. Za chvíli nás hravě dojel. Vezl limonádu "Z UP" kamsi do oblasti - země za pouští. Když projížděl okolo nás, houkal kaksonem na pozdrav. Posádka se smála a vesele na nás mávala. Zde v poušti platí nejvíc pocit solidarity. Jsi-li v úzkých, žádný zde neodmítne podat Ti pomocnou ruku. Platí zde zkušenost, že ji sám za chvíli můžeš potřebovat. Kamion po chvíli zastavil, asi na svačinu a za chvíli odbočil ve směru vedení vysokého napětí.

My jsme jeli dále po cestě vyznačené asi po 500 m betonovými milníky, vysokými asi 2 m. Míjeli jsme i vybělenou kostru nějakého zvířete, snad velblouda nebo osla. Rychlostí asi 50 km za hodinu jsme poskakovali, klouzali občas do strany. Měli jsme

celkem uspokojivý pocit, i když v duši každého bylo přece jen trochu skrytého strachu a nejistoty. "Co kdyby něco nevydrželo a rozpadlo se, co pak dál?" Nejnámahavější byla cesta pro řidiče. Musel stále vyhledávat nejschůdnější cestu, křížovat napříč cesty, které se někdy rozdvíjovaly, aby po chvíli se opět spojily. Řidič musel být vždy v pohotovosti a být připraven okamžitě zabrzdit.

Na naší cestě jsme našli zajímavou rostlinu. Byl to nízký keř, kolem dokola bobule, veliké jako citrony. Vzali jsme dva kousky pohotově s sebou. Později se nám dostalo vysvětlení, že jsme našli planý meloun. Žlutě natřené tabule s údaji kilometráže vzdálenosti do našeho cílového města byly umístěny po 10 až 20 km naší cesty. Čas letěl, cesta ubývala pomalu. Občas jsme v poušti mýjelilrozseté černé stany osad kočovných beduínů, kteří zde žijí životem, nelišícím se příliš od života jejich předků. Kolem stanů se pásli velbloudi, stáda koz a ovcí. U většiny stanů jsme zahlédli přivázané koně. Někdy jsme spatřili i ozbrojeného jezdce, jedoucího pouští na koni. Působili na nás majestátným dojmem. Stíhlé postavy, červenohnědý plášť a nezbytná puška. Skoro se nám zdálo, že se čas pojednou zastavil, že prožíváme některý ze snů dětství. Maně se nám vybavila představa z Mayovek či knih Aloise Musila.

Cesta se pojednou z původního směru náhle lomila a dnes již víme, že pro nás začal nejobtížnější úsek cesty. Bylo to pásmo výběžků písečných dun. Písek, hluboké vyježděné koleje, kolem suché, trnité kěře, to byl obraz naší další cesty. Vůz skákal se strany na stranu, pod námi to jen syčelo a šustilo. Najednou "stop" a seděli jsme v písku. Zázněl rozkaz řidiče: "Všichni ven. Zatlačit". Auto poskočilo, překonalo obtížný úsek a jedeme zase dál. Tyto radovánky se opakovaly ještě několikrát. Celkem vše proběhlo hladce. Zdá se vám to doma jistě trochu jednoduché? Ano, jen když máte dost pomocných rukou. Před námi stejnou cestou jela rodina se dvěma dětmi, jak jsme se později dozvěděli. Byli to Češi z Mosulu. Zapadli do písku a ne jednou. Museli se vždy prohrabat až na pevný podklad.

Překvapení nebrala konce. Z dálky jsme viděli na sloupu siluetu. Přijeli jsme blíž a on to mohutný orel. Pozoroval nás na vzdálenost 6 až 7 metrů. Vzlétl, až když jsme hrdinně vystoupili z auta. Cesta se pak přiblížila k bagdadské železnici. Stanice v poušti se již z dálky hlásily svými vodojemy na vysoké ocelové konstrukci. Byla to železniční stanice Džaliba. To je jistě poslední varta. Zde asi málokdy někdo nastupuje nebo vystupuje. Kolem je do nedohledna jenom samá poušť.

Jeli jsme dál podél železnice, cesta byla hodně rozbitá. Mezitím se den nachýlil k závěru. Frožili jsme krásný, barvitý západ slunce nad pouští. Přejeli jsme trať a ocitli se na rozcestí. A teď jsme nevěděli, kterým směrem se máme dát.

Po válečné poradě jsme zvolili směr vlevo. Nastala úplná tma. Kličkovali jsme, hledali miřníky, označující cestu. Po chvílce hledání se nám to podařilo. K tomu všemu přistoupily obavy, zda jedeme správným směrem. Zvláště potom, když se z boku ve směru druhé cesty objevilo nějaké světlo. Nervozita rychle stoupala. Objevila se další otázka, zda bude dostačovat benzin. Konečně nastalo uklidnění, když asi po 10 km jízdy se objevila tabule se správným a pro nás spásným nápisem "NASIRIYAH" - 40 km. Spadl nám opravdu kámen se srdce. Dále to šlo již rychleji. Cesta se zlepšila. Podél cesty se táhla bažina. Ve tmě jsme viděli siluety pasoucích se velbloudů a v dáli světla. Pomalu se přiblížilo město. Jak šťastné bylo setkání s přáteli.

/Pokračování v příštím čísle K.P./

ZPRÁVY Z ODDÍLŮ

Fardubice hlásí:

Dne 16. listopadu 1969 připravil a uspořádal 7. a 13. oddíl vodních skautů v Fardubicích pro celé středisko plavecké závody v krytých lázních v Fardubicích. Plaveckých závodů se zúčastnilo 47 světlušek a skautek a 78 vlčat a junáků - skautů, kteří bojovali ve 25 m bazéně v těchto věkových kategoriích:

1. Ročník 1960 na trati 25 m libovolným způsobem. Nejlepší docílený čas: dívky 26,00 - chlapci 28,8
2. Ročník 1959 - 1958 na trati 25 m libovolným způsobem. Nejlepší docílený čas: dívky 23,9 - chlapci 24,1
na trati 25 m kraul. Nejlepší docílený čas: dívky 17,6 - chlapci 19,8
3. Ročník 1957 - 1956 na trati 50 m libovolným způsobem. Nejlepší docílený čas: dívky 46,7 - chlapci 46,8
na trati 50 m kraul. Nejlepší docílený čas: dívky 40,1 - chlapci 34,8
4. Ročník 1955 a starší na trati 50 m libovolným způsobem. Nejlepší docílený čas: dívky i chlapci 44,1
na trati 100 m kraul. Nejlepší docílený čas: jenom chlapci : 1, 17, 6.

Po skončení závodů první tři v každé kategorii obdrželi diplom. Na závěr oddíly vodních skautů předvedly několik způsobů záchranu tonoucího a organizovaly plnění jednotlivých předepsaných bodů odborky plavce.

Vodní skauting ve Strakonících

/zpracováno redakční radou z dopisu br. Ing. Ladislava Betáka/

Po letním táboře, který uspořádal 4. oddíl vodních skautů Strakonice ještě jako letní tábor střediskový společný s oddíly pozemních skautů, rozšířil se ve Strakonících počet oddílů vodních skautů a skautek. Letní tábor navštívil bratr Jiří Navrátil, člen náčelnictva chlapeckého kmene ČESKÉHO JUNÁKA a člen HKVS. V současné době jsou ve Strakonících následující oddíly vodních skautů a skautek:

3. oddíl vodních skautek - kapitánka Vítězslava Koppová
Strakonice I, Zvolenská ul. č. 804
Název oddílu "Střela"
Celkem: 2 posádky - 16 děvčat
4. oddíl vodních skautů - kapitán Ing. Ladislav Beták
Strakonice I, Zahradní ul. č. 809
odchovanec pražského 22. oddílu vodních skautů "Šipka", název oddílu "Šipka" se souhlasem střediskové rady pražské Šipky
Celkem: 5 posádek - 40 chlapců
5. vodní smečka vlčat - kapitán Josef Fohanka
Sedlice, pošta Sedlice, okres Strakonice
Celkem: 3 družiny po 15 vlčatech - 45 chlapců

V prvním roce skautské činnosti, tj. v roce 1969, se ještě neuskutečnilo mnoho z vlastního vodáckého výcviku. Před táborem se uskutečnil plavecký kurs. S vlastním výcvikem na vodě se začalo až na letním táboře. Zpoždění vlastního výcviku na vodě zapříčinily potíže s loděmi. Z dotace, které středisko dostalo od ONV ve Strakonících, zakoupí vodáci 4 pramice a na 2 další pramice již mají dříví. Tyto dvě pramice si postaví vodní skauti a skautky sami. Vodácký výcvik a pravá vodácká činnost začne tudíž až na jaře letošního roku. Tábor uskuteční oddíly vodních skautů a skautek spolu s vodní smečkou vlčat již samostatně odděleně od oddílů pozemních skautů. Uvedené tři vodní oddíly zůstávají však i nadále ve středisku Strakonice spolu s pozemními oddíly /středisko má ještě 3 pozemní chlapecké a 2 pozemní dívčí oddíly/. Pro zajímavost uvádíme, že ve vodních oddílech je celkem 101 dětí a v pozemních oddílech je celkem 105 dětí.

V současné době je činnost posádek zaměřena na zařízení kluboven. Prakticky mají všechny 3 oddíly vodních skautů a skautek, vodních vlčat svou vlastní klubovnu. /Děvčata mají společnou klubovnu s old-skauty střediska/.

Pro dobré poznání města byly připraveny a také uskutečněny dvě střediskové hry systémem závodu hlídek z každého oddílu. Ze 7 hlídek vyšla vítězně hlídka 4 oddílu vodních skautů. Oba vodní oddíly úzce spolupracují a připravují mnoho společných podniků. Uspořádaly společnou mikulášskou besídku a přizvaly ještě vlčata.

Ing. Mandl - Baloo

P o k r a č o v á n í

STAVÍME NOVÉ LODĚ

Školní škuner "Mořská želva" už urazil hezkou řádku uzlů, posádky se naučily základním povelům a pravidlům jízdy na vodě. Byly již svedeny i první bitvy s křižníky, které brázdí řeku od jezu k jezu a které jsou půjčovány za Kčs 2,- za hodinu, na plovrně.

Protože "Želva" je loď vetchá, rozhodli jsme se první léto pro letní puták po velehorách zvaných Jeseníky. Byla to velice dobrá průprava pro budoucí vodáky, protože téměř bez přestání přšelo a tak se voda stala jejich živlem. Jeseníky jsou hory utěšeně pusté a zaostálé, budeme na ně dlouho vzpomínat a i se vracet.

V nitru nás však hloďala touha mít vlastní řádnou flotilu a vydat se na správný vodácký puták.

Jako na zavolanou byl v Kapitánské poště uveřejněn článek a návod na stavbu šestimetrové pramičky. Rozhodli jsme se stavět - pro začátek dvě lodě.

"Na té první se naučíme, jak se to dělá, ta druhá a další už půjdou jako nic," - povzbuzovali jsme se vzájemně, "ale hlavně mít prkna".

S prkny byla skutečně potíž. Zdálo se, že v celých Čechách rostou stromy jen do výšky pěti metrů. /Starý Šlesingr, kdysi před více jak dvaceti lety stavitel lodí ve Starých Holešovicích - tam, co je dnes panelárna - si jednoduše naccpal fajfku a dovezl z pilly dříví, které se připlavilo jako vory z jižních Čech; měl místo jedné ruky železný hák a tím tahal prkna z hromad - často jsem na něj vrzpomínal, když jsme stavěli lodě; musí být i s tím hákem ve vodáckém nebi, kde je dříví dost a bez suků/.

Na všech pilách krčili rameny: "Jo, třicet centimetrů široká, šest metrů dlouhá - kde si myslíte, že jste?" - byla obvyklá odpověď. Když jsme pak bez uzardění sdělili, že chceme coulky z...

poraženého na začátku zimy - bez mízy - a aspoň rok uleželý, zcela se vyděsili a nenápadně opouštěli pracoviště. Zřejmě to byl požadavek úplně fantastický, asi jako chtít materiál na stavbu atomové ponorky pro výlov ryb na Botiči.

Rozhodli jsme se tedy loď koupit.

"Pramičky" - řekl nám vedoucí speciální prodejny v Tyršově domě, když se vzpamatoval z leknutí, "pamatuju, že je dělalo nějaké družstvo ze Slovenska, stály asi dva tisíce, to se jim nevyplatilo, tak je nedělají a dělat nebudou".

Ale nevzdali jsme se. Po delším čase usilovného pátrání, do kterého jsme zapojili i vzdálené příbuzné členů oddílu, se ukázalo pravdivé heslo, že skauta najdeš všude. V našem případě to byl mistr na pile ve vedlejší městě, který slíbil prkna pro nás nastrádat z větších kmenů, které se přece jen občas na pile objeví.

Prkna tedy byla. Po ohoblování na hoblovce jsme je ještě - aspoň bortová prkna - prohnali frézku, která vydlabala spáry pro spojení "na péro". Kovová žebra udělal v dílně Miki, jeden z roverů, ba zakoupili jsme i šrouby s kulatou hlavou na jednom konci a s matkou na druhém, to zase při služební cestě ~~jednoho~~ činovníka do Brna.

Jak vidno, sehnat materiál není jen tak. Oč lehčí to měl Robinson, který zcela prostě uřízl strom a dlabal. Ale vývoj od těch dob značně pokročil.

Po tomto zjištění jsme si udělali z kulatinek kozy asi 1 m vysoké a vypůjčili nářadí.

Stavět první loď byla ohromná zábava. Objevovali jsme postupně, že nelze hoblovat prkna proti létům, seříditi hoblák že je téměř maturová otázka pro absolventa průmyslovky, že druhá strana pořízu neřeže a že vysychající prkna se krotí každé jinak.

Jeden den jsme v potu tváře zhoblovali prkna, aby šla k sobě, pak zapršelo, prkna nasála vlhkost ze vzduchu, skroutila se a mohlo se hoblovat znovu. Objevovalo se, že po několika atmosférických poruchách a dvou tlakových výších od Azor by byla prkna tak zhoblovaná, že by z nich byly lajsky tak na rámování obrazů.

"Nejlepší bude hoblovat pod vodou, tam je stálá vlhkost," - navrhol Riki. Fyzikálně nadaný Slon, úspěšný účastník matematických olympiád, dumal o možnosti zpracování prken ve vysokém vakuu, např. v kosmickém prostoru. Vážně dokládal, tam že žádná vlhkost není. Zbytek oddílu se dal na prosté tvrzení, že to vůbec nepůjde. Tyto demobilizační řeči byly tvrdě odmítnuty, nicméně aby to bylo, co dalo.

Pak udeřila vedra, prkna se na kozách přestala kroutit, a tak jsme honem narýsovali dna a stloukli pomocí svlaků.

Další zábavu přineslo s sebou lepení bortových prken. Absolutně totiž neseženete 50 cm široké prkno. Taková prkna existovala snad za časů Kryštofa Kolumba. Od těch dob se pramičky staví tak, že se do bortových prken vyříznou podélné štěrbin, do nich se vrazí dlouhá úzká lajska, spoje se namažou lepidlem a to vše pevně stáhne.

"Nejlepší lepidlo je Epoxyd nebo jiné dvousložkové lepidlo", pravil místní odborník přes drogerie. Dvousložkové lepidlo znamená, že do medovité hmoty v pikse nalejete před použitím kouzelnou vodičku, zvanou tvrdolín. Načež se směs promíchá a má začít tuhnout.

To se projevilo v plném rozsahu. Obsah první plechovky ztvrdl na kámen dřív, než jsme ho stačili použít. Záhadná směs se přitom pekelně ohřála a zcela zčernala.

"To jste dali moc tvrdolínu", pravil přivolaný znalec, když si byl čuchl k pikse.

Uvážili jsme jeho radu. Druhá plechovka byla přesně namíchána a směs jsme pečlivě napatlali na prkna. Na budoucí borty se přitom neodvratně přilepilo vše, co bylo v dosahu, tedy jeden skládací metr, jeden nešťastný metr a kalhoty bratra Iši. Záhadné lepidlo však do večera nez tuhlo.

"To jste dali málo tvrdolínu", zněl posudek znalce.

Oddali jsme se do vůle vyšší moci, pevně stáhli prkna a šli domů. Následujících šest dní jsme borty příležitostně okukovali a pronášeli úvahy o lepidle, soudržnosti, uhlovodících a organické chemii.

Divoký chemik Rahú, který už několikrát zamořil panelák příšerně páchnoucími plyny a způsobil nesčetné množství výbuchů v koupelně svých ubohých rodičů, si vyžádal nepoužitý zbytek lepidla a usilovně bádá. Po 14 dnech experimentování přišel se zprávou, že se mu podařilo při novoluní vyrobit z lepidla novou třaskavinu neslýchané brisance, která současně vyvíjí dusivý plyn. Kterak stanovit správný poměr medovité hmoty a tvrdolínu, však nepravil nic.

Nicméně po dalších dnech napjatého očekávání lepidlo ztvrdlo tak, že od něj odskakovala sekera, když jsme přitesávali borty.

Br. Jiří Jareš, člen HKVS

III/3 - Dovede vyjmenovat několik různých vodních děl
a dovede vysvětlit jejich význam

POKRAČOVÁNÍ

Dokončení článku, uveřejněného v čísle 10/1959 KAPITÁNSKÉ
POŠTY

SEZNAM PŘEHRAD V ČESKÝCH ZEMÍCH
/ CSR /

Vysvětlivky použitých značek:

Označení charakteristiky účelu, kvůli kterému byla přehrada
postavena:

- U = zásobení užitkovou vodou
- E = využití vodní energie
- V = zásobení pitnou vodou
- O = ochrana před povodněmi
- Z = využití zadržené vody pro závlahy
- P = využití zadržené vody pro účely plavby

Označení typů hráze z hlediska konstrukce:

- LK = hráz zděná
- Z = hráz zemní
- K = hráz kamenitá
- B = hráz betonová, masivní
- P = hráz piliřová
- KL = hráz klenbová
- A = asfaltobetonové těsnění
- B = betonové těsnění

název přehrady	vodní tok	rok do- končení	účel	průměr. průtok m ³ /s	objem nádrže v mil.m ³	max. výška hráze m	typ hrá- ze	obj. hrá- ze v tis. m ³	výkon turbin MW
Mar. Lázně	Marián. potok	1897	V	0,03	0,3	18	LK	5	-
Jevišovice	Jevišovka	1897	O	0,20	0,6	20	LK	12	-
Chomutov	Kamenička	1924	V	0,11	0,7	35	LK	42	-
Jezeří	Šramnický p.	1904	U, O	0,03	0,05	23	LK	8,5	-
Liberec	Harcovský p.	1904	O	0,204	0,6	18	LK	16	-
Bedřichov	Černá Nisa	1905	E, V, O	0,04	2,0	19	LK	43	0,9
Miníšek	Fojtka	1905	U, O	0,123	0,3	15	LK	12	-
Mlýnice	Mlýnský potok	1906	U, O	0,09	0,2	20	LK	16	-
Jablonec	Mšenský potok	1909	U, C	0,173	2,6	20	LK	43	-
Hamry	Chrudimka	1912	U, O	0,77	2,3	16	Z	180	-
Bystřička	Bystřička	1912	U, O	0,85	4,4	33	LK	80	-
Pařížov	Doubravka	1913	O	1,54	1,6	25	LK	35	-
Janov	Hamerský p.	1914	V	0,165	1,6	45	LK	115	-
Souš	Černá Desná	1915	U, O	0,46	7,3	25	Z	188	-
Bílá Desná	Bílá Desná	1915	O, U	0,385	0,4	18	Z	32	-
Labská	Labe	1915	O	2,15	3,1	40	LK	50	-
Chřibská	Chřibský p.	1916	V, O	0,11	1,0	18	Z	130	-
Les Království	Labe	1919	G, E, V	8,2	8,2	37	LK	95	1,5
Plumlov	Hloučela	1927	O, U	0,6	4,8	18	Z	255	-
Sedlice	Želivka	1927	E, V	2,64	2,0	24	LK	20	2,2
Luhačovice	Luhačovický p.	1930	O, U	0,3	2,1	18	Z	106	-
Vranov	Dyje	1933	E, C, Z	10,6	132	56	B	235	15,1
Seč	Chrudimka	1934	E, C, V, U	2,35	19	38	LK	70	3,05
Střekov	Labe	1934	E, P	291	9	16	B	70	24,75
Vrané	Vltava	1935	E, P	111	11,1	16	B	20	15
Karlovy Vary	Teplá	1936	O	2,4	4,7	26	B	68	-
Husinec	Blanice	1937	Z, O, E	1,83	5,6	33	LK	70	0,5
Fryšták	Fryštácký p.	1938	V, O	0,33	2,1	16	Z	86	-
Pastviny	Divoká Orlice	1939	O, E	3,18	8,9	37	LK	72	2,8
Kníničky	Svratka	1940	E, U, P	8	18,5	30	B	21	2,8
Štěchovice	Vltava	1945	E	85,1	10,5	22	B	186	69
Žehuň	Čadlina	1953	Z, O	4,5	4,7	15	Z	58	-
Křižanovice	Chrudimka	1954	E	2,66	2,0	25	B	60	9,5
Klíčava	Klíčava	1955	V, O	0,287	8,9	43	B	89	-
Kružberk	Moravice	1955	V, E, O	5,93	35,5	40	B	90	4,23
Slapy	Vltava	1956	E, U, P	84,5	270	66	E	348	150,6
Vír	Svratka	1957	E, V, U, O	3,6	53	78	E	440	12,88
Žermanice	Lučna	1957	U, O	0,6	25,3	37	B	167	-
Ājpovice	Klabava	1957	U, O	1,97	5,2	18	Z	130	-
Křímov	Křímovský p.	1958	V	0,085	1,4	39	B	104	-
Bláje	Blájský p.	1960	V, E, O	0,756	21,2	35	F	201	8

název přehrady	vodní tok	rok do- končení	účel	průměr. průtok m ³ /s	objem nádrže v mil. m ³	max. výška hráze m	typ hráze	obj. hráze ze v tis. m ³	výkon turbin MW
Lipno	Vltava	1960	E, U, O	13,7	306	25	ZB	330	126,4
Ždár-Pilská	Sázava	1960	U	0,4	1,5	15	Z	36	-
Jesenice	Odrava	1961	U, O	3,2	52,2	23	Z	490	-
Mostiště	Čslava	1961	V	1,4	11	35	K	316	0,4
Těrlicko	Stonávka	1962	U, O	1,15	27,2	25	Z	770	-
Orlík	Vltava	1962	E, U, P	82,5	720	91	B	900	376
Kamýk	Vltava	1962	E	83,7	13	25	B	100	48,4
Olešná	Clešná	1963	U, O	0,5	4,2	18	Z	141	-
Jirkov	Bílina	1963	V, O	0,273	2,5	50	K	362	-
Hracholusky	Mže	1964	E, U, O	8,1	42	33	Z	363	2,64
Skalka	Chře	1965	U	6,16	15,9	15	KC	27	-
Morávka	Morávka	1965	V, O	1,75	11	40	ZA	700	-
Bojkovice	Bojkovický potok	1966	V	0,09	1	19	Z	60	-
Znojmo	Dyje	1966	E, V	11,3	4	23	K	30	1,5
Ludkovice	Ludkovický potok	1967	V	0,1	0,7	21	Z	94	-
Nechranice	Chře	1967	U, Z, E	30,7	287	55	Z	9077	11,88
Rozkoš	Úpa	1968	O, Z, U	7	76	26	Z	328	-
Horka	Libovský potok	1968	V	0,66	21	46	Z	660	-
Šance	Ostravice	1968	V, U, O	3,1	60	64	K	1200	-
Nýrsko	Úhlava	1969	V	1,57	21	36	KC	500	-
Žlutice	Střela	1969	V, Z	1,1	15,6	31	K	202	-
Vrchlice	Vrchlický potok	1969	V	0,44	3,4	41	KL	31	-
Švihov	Želivka	1970	V	7,08	99,3	44	Z	1060	-
Nové Mlýny	Dyje	1973	Z, U, O, E	43,5	129,2	13	Z	500	-
Teplice	Bečva	1974	U, Z, O, E	15,3	200,41	27	Z	2760	-

Kapitánská pošta č. 2/1970. Informační oběžník vodních skautů.
Vydává vlastním nákladem HKVS v Praze - pouze pro vnitřní potřebu.

V Praze dne 18. února 1970